

מועצה מקומית חריש ישיבת מליאה מן המניין

ישיבה מספר 13/19

מתאריך 29.10.19

נוכחים:

מר יצחק קשת - ראש המועצה
גב' שני גרינברג – סגנית ראש המועצה
מר שלמה פרץ – סגן ראש המועצה
גב' עידית ינטוב – משנה לראש המועצה
מר יוחאי פרגיי - חבר מועצה
מר יוסי גולדמן - חבר מועצה
גב' נגה עוז - חברת מועצה
מר גיל פישר - חבר מועצה

מזומנים:

מר יעקב ישראל נתניהו – מנכ"ל המועצה
מר שלומי צדבויים - מ.מ.גזבר המועצה
רו"ח עבד אלחלים בקלו – מבקר פנים
עו"ד אבי רפאלי – יועץ משפטי למועצה
רו"ח אמיר ברטוב - חשב מלווה
גב' קרין פלג – נוימן – מנהלת מחלקת ספורט
מר יניב מרכנתי – סגן מנהל אגף הנדסה ומנהל תשתיות
גב' אור גולני – מנהלת מחלקת נוער

סדר יום:

סעיף 1 – אישור פרוטוקול מליאה 12/19
סעיף 2 – אישור העלאת נושא קבלת מכתבו של חבר המליאה שלמה קליין
סעיף 3 – אישור היעדרות רצופה של חבר המליאה שלמה קליין באופן זמני

- סעיף 4** – העברת בעלות על מגרש 509 בשכונת המע"ר לרמ"י, עבור בניית מתחם כיבוי אש בלבד על ידי מינהל הדיור הממשלתי
- סעיף 5** – אישור מחדש של הקמת עמותה לספורט ואישור נוסח התקנון
- סעיף 6** – אישור המלצות ועדת התמיכות לחלוקת כספים לארגוני ותנועות הנוער
- סעיף 7** – דיון בנושא שימוש בכלים חד-פעמיים בצהרונים
- סעיף 8** – אישור תיקוני סעיפים בתוך מסגרת התקציב

פרוטוקול

מר יצחק קשת-יו"ר: טוב חברים, ערב טוב. אני מתכבד לפתוח ישיבה מן המניין מספר 13/19. על סדר היום מספר נושאים. יש לנו נושא נוסף שאנחנו קיבלנו בכתב לפני ישיבת המליאה, אני ארצה להעלות אותו לסדר, אני אבקש את האישור שלכם.

סעיף 1 – אישור פרוטוקול מליאה 12/19

מר יצחק קשת-יו"ר: נתחיל באישור פרוטוקול מליאה מספר 19/12. לכולם יש את הפרוטוקול במייל וזה לאשר את הפרוטוקול של המליאה הקודמת. אבקש ממליאת המועצה לאשר את הפרוטוקול הקודם. מעלה להצבעה. מאושר פה אחד. מה זה?

סעיף 2 – אישור העלאת נושא קבלת מכתבו של חבר המליאה שלמה קליין

דובר: סעיף 2 עדיף להקריא בצורה הזאת.
מר יצחק קשת-יו"ר: לא הבנתי.
דובר: סעיף 2 עדיף להקריא בצורה הזאת.
מר יצחק קשת-יו"ר: אה. לפני שאני עובר לשאר הנושאים, אנחנו קיבלנו מכתב מחבר מועצת העיר שלמה קליין, אני אפתח אותו. רגע. הנה. כמו שכולנו מכירים, כל העיר מכירה לצערנו הרב, אשתו של שלמה קליין חבר מועצת העיר, לא יודע איך להגדיר את זה. היא נפלה למשכב והיא חלתה והיא נמצאת

מטופלת, עד לא מזמן היא הייתה מאושפזת בבית חולים וכרגע גם כן בתהליך והוא כל הנטל של המשפחה גם כן נמצא עליו. הוא מבקש כרגע שלא, שאם יש מליאות שהוא לא יכול להגיע וכדומה הוא מבקש את האישור שלנו לטובת העניין הזה. הוא כמובן מדגיש שכל הנושא העבודה הציבורית שלו זה לנגד עיניו, בתוך כל הסיפור וכל הסערה הוא בעזרת השם מתכוון לחזור ביתר שאת, רק לתקופה שהוא באמת צריך לעבור עם אשתו מבקש את מליאת המועצה, מבקש ממני ואני מעביר את זה גם למליאת המועצה לאשר. כמובן שאני, אין דבר יותר מוסרי מזה. באמת נקבל את הבקשה שלו ולאשר. לפני כן אני צריך להעלות את הנושא הזה כי זה לא היה בסדר היום. אני צריך לבקש מכם, מליאת המועצה, להעלות את הנושא הזה לסדר היום אז אני מבקש מכם אישור. אז אני מבקש ממליאת המועצה לאשר את העלאת הנושא של קבלת המכתב. מעלה להצבעה. מאושר.

סעיף 3 – אישור היעדרות רצופה של חבר המליאה שלמה קליין באופן זמני

מר יצחק קשת-יו"ר: זהו, כולכם קיבלתם את המכתב של זה?

דובר: במייל האישי.

עידית ינטוב: אה, או קיי.

מר יצחק קשת-יו"ר: היועץ המשפטי, אתה יכול להגיד לנו כמה מלים או עבד?

עו"ד אבי רפאלי: כן, אני, אני אשמח. בנסיבות, פקודת המועצות המקומיות קובעת מספר מצבים שבהם חבר מועצה בעצם נחשב כמי שחוטא בעצם לתפקיד שלו או למטרה של היבחרותו. אחת מהם זה חובות ארנונה מתמשכים לדוגמה ואחד מהם בנוסף זה היעדרות משיבות מועצה או ישיבות בכלל, דרך אגב. זה יכול גם להיות ישיבות ועדות חובה או רשות או אחרות. באותו סעיף 104 יש מספר פטורים שבגינם לא ייחשב כמו מילואים, מחלה שלו עצמו ועוד כל מיני נסיבות. שליחות ציבורית אם הוא מטעם המועצה או מטעם ציבורי אחר בשליחות שמנעה ממנו הגעה זה לא ייחשב. במקרה שלו, או אחת האפשרויות זה לקבל את אישור המועצה להיעדרויות האלה. במקרה שלו הספציפי אני יודע שההיעדרות חלק ממנה נובעת מהעבודה שזה הישיבות בערב, לפי מה שאני מצליח להבין שאם זה היה בסביבות שעות יותר, משך

היום, בבוקר, עם צפי לסיום משוער אז הוא היה יכול להשתתף ובנסיבות האלה אין מניעה לאשר לו את הפעילות הזו. בכל מקרה הרישום בפרוטוקולים יש לנו מעקב קבוע. משרד הפנים מבקר אותנו ובודק את המעקב הזה. אין מניעה לאשר את זה מבחינה משפטית.

מר יצחק קשת-יו"ר: טוב. אז אני מבקש ממליאת, תנסח נוסח, מה אני, עו"ד אבי רפאלי: בנסיבות המפורטות במכתבו של חבר המועצה מר שלמה קליין וכפי שמפורט אין בכך כדי להוות פגיעה בשירותו הציבורי שכן הוא מעורב בקהילה ומעורה בדברים שקורים פה, המועצה סבורה שאין מניעה לאשר לאדון שלמה קליין להיעדר בנסיבות אלה משיבות המליאה באופן זמני. ככל שהדבר ימשך מעבר לכמה חודשים חלילה יעלה דיון מחודש, נפנה אליו, נשאל. הוא מציין שם ומתחייב לעדכן במצב. כמו שאדוני ראש העיר הקדים ואמר אנחנו מעודכנים בעצמנו, הולכים לבקר אותו אנשים ושואלים לשלמו אז בעצם יש אינטראקציה ואנחנו, אפשר יהיה לדון בזה אם המצב לא ישתנה, חלילה, בתוך כמה חודשים.

מר יצחק קשת-יו"ר: כן, טוב. שני גרינברג: למען בהירות ההחלטה נדמה לי שפשוט צריך להגדיר תאריך יעד לכמה חודשים, 4, 5, 6. לי זה לא משנה מה המספר. פשוט צריך לכתוב כמה. עו"ד אבי רפאלי: מדובר על היעדרות רצופה. כאילו אם הוא יבוא אחת זה יתחיל להיספר מחדש, בגלל זה אני חושב שאין טעם לתת דד לייך כי הוא אומר תשמעו, אני לא יודע ספציפית ישיבה אחת אני לא אבוא, שאני כן אוכל לבוא. אני רוצה אישור כזה מיוחד כדי שלא תהיה לו בעיה כי הסעיף הזה בפקודת המועצות המקומיות שמוציא חבר מועצה מתפקיד אין בו יותר מדי שיקול. זה טכני. לא הופיע, הוא לא יהיה חבר מועצה.

שני גרינברג: הבנתי.

עו"ד אבי רפאלי: מזה הוא חושש כנראה.

שני גרינברג: או קיי.

עו"ד אבי רפאלי: והוא אומר אני ליתר ביטחון מבקש אישור כזה, לא מן הנמנע שהוא כן יגיע.

שני גרינברג: אם זה לא העניין של הזמן אז לי זה לא מפריע.

עו"ד אבי רפאלי: כן, כן.
 מר יצחק קשת-יו"ר: כן. טוב, אז מה, חצי שנה זה,
 שני גרינברג: לא, הוא אומר,
 עו"ד אבי רפאלי: לא ניתן להגדיר זמן, בטח שלא בנסיבות האלה.
 שני גרינברג: אם אני לא טועה בפקודה זה שלוש, אם הוא נעדר שלוש ישיבות ברציפות אז
 פוקעת,
 עו"ד אבי רפאלי: לא, שלושה חודשים או שלוש ישיבות שנערכו ביותר משלושה חודשים.
 שני גרינברג: הבנתי.
 עו"ד אבי רפאלי: כאילו, אם לא הייתה כל חודש ישיבה.
 שני גרינברג: הוא אפילו לא קרוב לזה.
 עו"ד אבי רפאלי: כן, הוא לא קרוב. עוד פעם, זה צעדי מניעה. יש לציין באמת את
 האכפתיות ואת הנכונות הזו שלו. זה לא דבר מובן מאליו שהבן אדם חושב
 שלא יפגע השירות הציבורי שלו בנסיבות כאלה שהוא באמת עסוק בדבר
 היקר מכל בבית. צריך לברך את זה ואני לא רואה מניעה, עוד פעם, לאשר
 את זה.
 יוסי גולדמן: הוא גם מעורה, אנחנו בקשר לא אגיד יומיומי, דו יומי איתו. הוא מעורה,
 מעודכן. פעיל. הכול בסדר. חוץ מלהיות בישיבות עצמן בערב הוא פעיל
 לחלוטין.
 יוחאי פרגי: חוץ מהעניין הטכני גם נשלח לו, לאשתו, רפואה שלמה מכאן.
 מר יצחק קשת-יו"ר: כולנו בהחלט מאחלים לה רפואה שלמה. טוב, נבקש ממליאת
 המועצה לאשר את הנוסח שאמר היועץ המשפטי. מעלה להצבעה. מאושר פה
 אחד.

סעיף 4 – העברת בעלות על מגרש 509 בשכונת המע"ר לרמ"י, עבור בניית מתחם כיבוי אש

בלבד על ידי מינהל הדיור הממשלתי

מר יצחק קשת-יו"ר: אני עובר לנושא הבא. זה פשוט צריך להיפתח, כן. רגע, הייתה פה
 בקשה של,
 דובר: שלי.

מר יצחק קשת-יו"ר: שלך. רגע, לא. הייתה בקשה של קרין שנעלה את הנושא שלה קודם, לא? או שאת לא ממהרת. כן?

קרין פלג - נוימן: או קיי. ב-25 למאי התקבלה,

מר יצחק קשת-יו"ר: רק שנייה, שנייה. הנושא של העברת מגרש לרמ"י, נכון? דובר: כן.

מר יצחק קשת-יו"ר: אנחנו מדברים על כל הנושא של הקמת תחנת כיבוי אש בחריש. חלק מהבינוי שלנו בעיר, בתוכנית בניין עיר שלנו, זה כמובן הכנה של העיר לא רק לשנה - שנתיים אלא תכנון של העיר ברמה של 10, 20 וגם 30 שנה הבאות. חלק מהחלטת הממשלה באמת הכנסנו את הנושא הזה של הקמת מרחב של מתחם חירום: משטרה, כיבוי אש, מד"א וכל הגורמים האלה ואחרים. בסופו של דבר מה זה הקמה של מתחם חירום? כל הגורמים האלה צריכים להתכנס ובסופו של דבר אנחנו צריכים לבנות שמה מבני חירום כאשר כל המתחמי חירום האלה מכוון שזה אמור להיות בשכונת המעוף, שכונת המע"ר של חריש. עכשיו אנחנו עוסקים בכל התכנון הפרוצדורלי של כל הסיפור הזה בהתקשרות עם כל גורמי הממשלה. אנחנו נתקלנו בעיכוב מול כיבוי אש ועל מנת לפתור את הפלונטר הזה יש לנו עניין שאנחנו צריכים לאשר בכדי שאנחנו נוכל להתקדם עם הנושא הזה. אני אבקש ממנהל התשתיות, המהנדס יניב מקנטי, להסביר את הדברים.

יניב מרכנתי: טוב. הרשות המקומית מעוניינת לתגבר את שירותי הביטחון וההצלה בעיר. על מנת לתגבר את זה, נדרש להקים מבנה קבע לתחנת משטרה, לכיבוי אש, למד"א ומינהל הדיור הממשלתי, רמ"י דרך מינהל הדיור הממשלתי מקים את המבנים על רקע שטחים חומים. על מנת ש,

מר יצחק קשת-יו"ר: שטחים חומים זה אומר שטחים של הרשות המקומית.

יניב מרכנתי: שטחים שעליהם נבנים מבני ציבור. על מנת שנוכל, יוכלו לבנות את המבנים האלה נדרש להעביר את השטח, את הזכויות על הקרקע, לרמ"י, זאת אומרת להחזיר את הזכויות מרמ"י שעברו מהרשות המקומית להחזיר את השטחים האלה לרמ"י על מנת שיוכלו באמת להקים את זה. הולכים להשקיע פה עכשיו המון כספים לבנות את המבנה למבנה קבע שקיבלתם את זה גם במצגת, לראות שזה מחולק בשני שלבים, בשתי פעימות. תחנה מקומית

ותחנה מקומית אזורית, זאת אומרת יש להם פה מחשבות גם ברגע שהעיר תגדל מבחינת כמות תושבים, ולכן נדרש את אישור הרשות, את אישור חברי המליאה והמועצה להעביר את השטח, את הזכויות על הקרקע, על מנת שמפה נוכל לצאת כבר לתכנון מפורט ולהתקדם עם הפרויקט.

מר יצחק קשת-יו"ר: כן. בעיקרון מדובר בשטחים של מינהל מקרקעי ישראל. היום זה רמ"י, זה הרשות למינהל מקרקעי ישראל, זה לא מדובר בשטחים פרטיים. השטחים של המדינה, שהיא הרשות שאחראית על הדברים האלה. במסגרת ההקמה של העיר, אנחנו קיבלנו בצו מיוחד בעלות על השטחים האלה וזה למעשה אנחנו כרשות אחראים, אנחנו הבעלים לכל דבר ועניין. בשביל לבצע את הפרוצדורה הזאתי הם דורשים שהקרקע תישאר אדמת מדינה, נכון?

יניב מרכנתי: כן, כן. להשיב אותה למדינה,

עו"ד אבי רפאלי: להשיב אותה לרמ"י.

יניב מרכנתי: כדי שהמדינה תקצה אותה לדיור הממשלתי ורק נתקן, בלי מד"א. זה כב"א ומשטרה.

עו"ד אבי רפאלי: זה רק כב"א ומד"א, מד"א זה גוף פרטי ולא,

יניב מרכנתי: כן. כב"א ומשטרה.

מר יצחק קשת-יו"ר: כב"א ו?

עו"ד אבי רפאלי: ומשטרה, לא מד"א.

רו"ח שלומי צדרבויס: מד"א גם נכנסו לפרויקט הזה אבל הם נכנסו,

(מדברים יחד)

יניב מרכנתי: ישירות עם רמ"י, כן.

יוחאי פרגי: ישירות איתם.

שני גרינברג: בערים אחרות לא פשוט עושים הקצאה?

מר יצחק קשת-יו"ר: תראו, כל הסיפור הזה בערים אחרות, אם זה חדש אז זה אותה

סיטואציה בדיוק אבל כל הסיטואציה הזאת הייתה אחרת, שונה לחלוטין

במסגרת כל ה, פעם זה היה הקצאה, נכון, לכל דבר ועניין. הקצאה ללא

מטרת רווח, ללא מטרה כזאתי ואחרת. משרד הפנים העביר איזה תקנה אני

לא יודע מתי, לפני כמה זמן.

יניב מרכנתי: ב-2013 החלטת מועצת מקרקעי ישראל.

- שני גרינברג : אפשר להקריא לנו את ההחלטה?
 יניב מרכנתי : שהפקעות, שהפקעות שלא מומשו למטרה שלהם הקרקע תחזור למדינה.
 שני גרינברג : אפשר להקריא לנו את ההחלטה?
 יניב מרכנתי : כן, בטח. אני יכול לאתר את זה.
 יוחאי פרגי : יש התחייבות של זמן מתי זה יהיה?
 מר יצחק קשת-יו"ר : שמה, מתי הבינוי? אין לנו כרגע, אתה יודע להגיד מתי זה הצפי?
 יניב מרכנתי : תראה. אנחנו כרגע בעיכוב של שנה. ברגע שנעביר את הקרקע נתחיל לקדם את הפרויקט.
 יוחאי פרגי : זה מה שתקע את זה עד עכשיו? העברת הקרקע?
 יניב מרכנתי : כן, כן, כן.
 שני גרינברג : איך, למה, אני לא מצליחה להבין דבר אחד. הקצאה, לצורך העניין, הקרקע נשארת שלנו, אנחנו מקצים אותה לטובת מטרה מסוימת. אם חס וחלילה מישהו רוצה להקצות אותה למטרה אחרת ברגע שנתת, ואם מישהו רוצה להשתמש בה אחרת תמיד שמורה לי הזכות להחזיר את הקרקע אלי ולהגיד לא, נכון? כשאני מחזירה את זה לרמ"י הם יכולים מחר בבוקר לעשות כל דבר אחר בקרקע. הם לא חייבים לי כלום כי זה שלהם.
 מר יצחק קשת-יו"ר : מי זה, רמ"י?
 שני גרינברג : כן. אז השאלה שלי היא למה נדרש לעשות את זה דווקא במנגנון הזה שלא מגן עלינו בעצם מפני שינוי עתידי כזה או אחר במהלך התכנון ולמה אנחנו לא באמת יכולים פשוט להקצות להם את הקרקע בצורה בלתי מוגבלת?
 יניב מרכנתי : זה לא ויתור כללי. הוויתור הוא למטרה מסוימת.
 יוחאי פרגי : ואם לא קורה המטרה הזאת, זה חוזר אלינו?
 יניב מרכנתי : כן, בדיוק.
 שני גרינברג : איך?
 יניב מרכנתי : זה הוויתור,
 שני גרינברג : איך? העברתי את זה אליהם,
 יניב מרכנתי : הדיור הממשלתי פונה אלינו אומר תשמעו, אנחנו רוצים קרקע. שאלת איך זה הולך בערים אחרות. כך הם באים. אנחנו פטורים ממכרז, מגיעה להם קרקע כמעט בחינם. הם פונים לרשות, מבקשים קרקע, מתחייבים להעמיד

ציוד, אמצעים לבנות. אותו דבר הם פנו אלינו. כשאנחנו בחנו את זה אנחנו הקרקעות שלנו התקבלו לאחרונה, אלה הפקעות חדשות. חלה אותה החלטת מועצת רמ"י,

דובר: זה רק על החדש, כאילו,

יניב מרכנתי: כן, זה החלטה חדשה. חלה התוכנית הזאת. עקרונית הם אומרים תשלם לי מלא תעשה מה שאתה רוצה אבל זה לשלם הון תועפות על הקרקעות האלה כדי לתת אותן למשטרה אין טעם.

שני גרינברג: ברור.

יניב מרכנתי: זאת ההחלטה שאני מקריא עכשיו. אותו דבר פנינו לרמ"י, רמ"י אומר, הם פונים ביחד, הם באים ביחד. והוא אומר חבר'ה, אתם רוצים להתקדם עם זה? תחזירו לנו את הקרקע. והיא גם בטאבו, פשוט זו עסקה,

שני גרינברג: אין סיכוי שפתאום באיזה מהלך מתוכנן זה הופך להיות משהו אחר.

מר יצחק קשת-יו"ר: של מי, של המדינה? המדינה אני אומר תחזיר לי כדי שאני אקנה.

שני גרינברג: משרד השיכון לדוגמה.

יניב מרכנתי: לא, זה חוס.

שני גרינברג: זה חוס, סבבה, אני מבינה.

מר יצחק קשת-יו"ר: זה חוס וגם משרד השיכון הוא לא מעל התב"ע ולא מעל התכנון של העיר.

שני גרינברג: בסדר, הרי יש תוכניות,

מר יצחק קשת-יו"ר: אם זה שטח חוס משרד השיכון לא יכול לעשות כלום.

שני גרינברג: או קיי.

מר יצחק קשת-יו"ר: אם זה בתוך התוכנית בניין עיר, בתוך הוועדה מאושר שטח חוס הוא לא יכול לבנות שם בניין מחר מגורים או להקצות את זה לשטח כי זה מיועד לשטח חוס. יש לזה הגדרה בתב"ע ... לרמ"י.

יניב מרכנתי: לא, בתב"ע כתוב גם שטחים החומים יופקעו על ידי העירייה לצורכי,

שני גרינברג: אין שום,

גזבר שלומי צדרבוים: אתה לא יכול לשנות יעוד בקרקע. יעוד בקרקע יכול להשתנות בוועדה, לא יכול להשתנות ברמ"י.

שני גרינברג: בסדר.

גזבר שלומי צדרבוים : משרד השיכון כשהוא רוצה ל,
 מר יצחק קשת-יו"ר : הוא עדיין כפוף ל,
 גזבר שלומי צדרבוים : הוא רוצה לעשות תב"ע הוא יוזם את זה בוועדה פה. הוא לא יכול
 להתקדם בלי הוועדה והוועדה זה חלק מהוועדה.
 שני גרינברג : אבל אנחנו מיעוט בוועדה.
 מר יצחק קשת-יו"ר : לא משנה, אבל בכל מקרה הוועדה לא שינתה את זה או לא תשנה
 דבר כזה.
 שני גרינברג : אם יש לכם,
 גזבר שלומי צדרבוים : משרד השיכון מחויב להחלטת הממשלה. זה סעיף בהחלטת
 הממשלה הקמת המתחם חירום אחד הזה. זה לא,
 שני גרינברג : בסדר. כל עוד אין סיכוי, כאילו, אני רק שואלת את השאלות לוודא שאין
 סיכוי שהקרקע הזאת ברגע שהיא מועברת מחזקתנו קורה לה משהו אחר.
 אם אתם אומרים שהדבר הזה מגובה לאורך כל הדרך ולא יכול להיות שזה
 יקרה, אותי זה מרגיע.
 מר יצחק קשת-יו"ר : אנחנו עובדים, את צודקת בשאלות שלך, את בהחלט צודקת
 בשאלות. בגדול אנחנו חדשות לבקרים עושים הרבה דברים אחרי תהליכים
 עם משרד השיכון, שהרבה פעמים בנויים על אמון ואם לא, אז לא היינו
 מתקדמים לשום מקום.
 שני גרינברג : בסדר.
 מר יצחק קשת-יו"ר : וכאן דווקא זה אפילו מגובה מכמה כיוונים.
 נגה עוז : איפה השטח ספציפית?
 מר יצחק קשת-יו"ר : אנחנו, אתה יודע,
 עו"ד אבי רפאלי : ... שלחו לכם מצגת.
 שני גרינברג : אנחנו לא מצליחים,
 נגה עוז : אני יכולה לעבור,
 ניב מרכנתי : אין בעיה. אפשר לראות את המצגת?
 מר יצחק קשת-יו"ר : כן, בבקשה.
 ניב מרכנתי : אני שלחתי לכולם.
 מר יצחק קשת-יו"ר : לא, עזוב, יש בעיה של הטאבלטים. רק את האור, בבקשה.

יוחאי פרגי: זה מה שעשינו סיור, לא? עם הזה, זה במע"ר, לא?

(מדברים יחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: אתה רוצה להראות?

יניב מרכנתי: תרוץ למטה.

(מדברים יחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: זה המבנה למעשה?

יניב מרכנתי: כן, זה המבנה. זה השלביות של הבינוי. אתם רואים שלב א', שלב ב'. האמת שהוא גם,

דובר: הנה, פה החזיתות.

יניב מרכנתי: אם אתם, חבל שאין לי את ה, הנה.

דובר: הנה.

יניב מרכנתי: שכונת המע"ר בחלק הזה. התב"ע, זה קו אחד של,

מר יצחק קשת-יו"ר: תמקם אותנו, אני לא יודע,

יניב מרכנתי: אני צריך את המפה הגדולה.

מר יצחק קשת-יו"ר: כן, טוב,

יניב מרכנתי: אם אתם מכירים את שכונת המעוף, לצורך העניין, יש את המבני מגורים של

דונה, מבני המגורים של דונה יש שטחים חומים שנמצאים מצפון אליו.

שני גרינברג: נספחת ממש.

יניב מרכנתי: לא מכירים?

(מדברים יחד)

שני גרינברג: זה שהייתי שם, זה לא אומר שאני זוכרת איזה פרויקט נמצא שם.

מר יצחק קשת-יו"ר: בסדר, אולי נזמן איזה סיור בשטח? נראה,

יניב מרכנתי: השטח מאוד מופר. לא ... השטח מופר כאן.

מר יצחק קשת-יו"ר: טוב,

נער: אבל זה במע"ר, זה מה שהוא אומר.

עו"ד אבי רפאלי: במע"ר,

יניב מרכנתי: זה בשכונת המע"ר, שטח חום. אם אתם מכירים את הסטריפ של השצ"פ

הירוק הארוך,

שני גרינברג: אה, אה,

יניב מרכנתי: יפה. אז זה נמצא שמה. הוא חוצה את השצ"פ, מצד ימין לצד שמאלה
השצ"פ נחצה באמצע. הוא הולך להיות מוקם שמה ...

שני גרינברג: כמה זה קרוב ליחידות דיור?

(מדברים יחד)

דובר: טוב, בואו נצביע.

מר יצחק קשת-יו"ר: טוב, חברים. יאללה. תדליק את האור בבקשה. אז ככה, יש לנו הצעת

החלטה? יש איזה משהו שאנחנו צריכים להגדיר אותה?

יניב מרכנתי: העברת השטח, העברת הזכויות על המגרש לרמ"י לטובת,

מר יצחק קשת-יו"ר: איזה מגרש?

יניב מרכנתי: מגרש 3001 לצורך בניית תחנת כיבוי אש,

יוחאי פרגי: ומשטרה.

יניב מרכנתי: מעביר את כל הזכויות לרמ"י,

מר יצחק קשת-יו"ר: כיבוי אש ומשטרה?

יניב מרכנתי: לא כיבוי אש בלבד. כרגע כיבוי אש.

מר יצחק קשת-יו"ר: טוב. אז הצעת החלטה כזאת. אנחנו מבקשים להעביר את מגרש

3001,

יניב מרכנתי: להחזיר אותו.

מר יצחק קשת-יו"ר: להחזיר.

יניב מרכנתי: כן.

מר יצחק קשת-יו"ר: להחזיר את המגרש 3001 בתוך המתחם חירום לטובת רמ"י,

יניב מרכנתי: לגבי המגרש אם, אני יודע שב,

יעקב ישראל נתניהו: תרימו רגע טלפון לגילי שיגידו לכם את מספר המגרש. שלא תקבל

החלטה X ואחרי זה,

שני גרינברג: אז הוא יכול, אנחנו נחזור לזה.

יעקב ישראל נתניהו: כן, נעבור לסעיף הבא.

סעיף 5 – אישור מחדש של הקמת עמותה לספורט ואישור נוסח התקנון

מר יצחק קשת-יו"ר: טוב, אני עובר לסעיף הבא. אנחנו ב, מתי זה, קרין? תעזרי לי. מתי

אישרנו את הוועדה?

קרין פלג - נוימן: 25 למאי. הייתה מליאה שאישרה הקמת עמותה.

מר יצחק קשת-יו"ר: בואי, בואי, קרין. בואי לכאן.

דובר: אישרנו את ההקמה של העמותה, נכון?

דובר: כן.

שני גרינברג: כבר אישרנו את ההקלה.

דובר: אישרנו אבל לא היה שם את הנוסח תקנון טכני.

קרין פלג - נוימן: נכון.

מר יצחק קשת-יו"ר: טוב. אנחנו רוצים לאשר מחדש את ההקמה של העמותה העירונית

לתרבות, פנאי וספורט ולאשר נוסח תקנון.

יעקב ישראל נתניהו: רק לספורט.

דובר: אה, זה לא עירונית עדיין?

מר יצחק קשת-יו"ר: עירונית.

שני גרינברג: אבל רק לספורט.

דוברת: עמותה עירונית לספורט.

מר יצחק קשת-יו"ר: או קיי.

קרין פלג - נוימן: הוספנו פשוט את החוות דעת של יועץ משפטי, גזבר ומנכ"ל ואת תקנון

העמותה וזהו, מתקדמים.

מר יצחק קשת-יו"ר: מה? תגידי מה התקנון, מה אנחנו צריכים לאשר?

קרין פלג - נוימן: אתם קיבלתם, לא, רק בעצם את ה, איזשהו הליך פורמלי שאנחנו רוצים,

יעקב ישראל נתניהו: מול משרד הפנים.

קרין פלג - נוימן: בדיוק. להציג את זה למשרד הפנים.

מר יצחק קשת-יו"ר: לא הבנתי. מה האישור עכשיו נותן לך שלא היה באישור הקודם?

קרין פלג - נוימן: רק את החוות דעת של מנכ"ל, גזבר ויועץ משפטי ושנכתב תקנון.

גזבר שלומי צדרבוים: מליאת המועצה צריכה לאשר את ההחלטה הזאת על ההקמה, אחרי

שהיא רואה שיש המלצה של הגזבר, של המנכ"ל, של היועץ המשפטי

והתקנון, רק אז בעצם ראיתם את החומר שמאפשר לכם לקבל את ההחלטה

על ההקמה.

יוסי גולדמן: יש לי שאלה. זה מתייחס כרגע רק לעמותה של הספורט, נכון?

גזבר שלומי צדרבוים: רק הספורט.

יוסי גולדמן: ומה עם העמותה העירונית עצמה?

גזבר שלומי צדבובים: סיפור אחר, לא קשור עכשיו. לא יודע, זאת אומרת, זה פשוט לא קשור לנושא הזה. העמותה לספורט היא עומדת בפני עצמה. הרעיון של העמותה לספורט הוא היכולת לקבל תקציבים מהמדינה שלא, שאי אפשר לקבל אותם, בלי שיש לך עמותה לספורט.

דובר: המשרד לספורט גם דורש את המסגרת הזאת לספורט בנפרד.

מר יצחק קשת-יו"ר: מה, מה הרעיון של ה,

קרין פלג - נוימן: הרעיון שמשרד התרבות והספורט על מנת לתת תקציבים לספורט תחרותי, דורש הקמת עמותה עירונית לספורט, אך ורק לספורט. שזו המהות שלה.

גזבר שלומי צדבובים: זה נובע מהחשש שיועברו כספים למועצה וישמשו לצרכים אחרים ולא לנושא של הספורט.

דובר: ככה יעברו כספים ישירות לעמותה.

דובר: ואז זה עובר ישירות לעמותה.

קרין פלג - נוימן: נכון.

מר יצחק קשת-יו"ר: מה שהיום הרבה פעמים אנחנו לא יכולים לקבל. יש קולות קוראים ויש תקציבים ואנחנו פשוט לא יכולים להשתמש בהם.

דובר: מי הדירקטוריון של העמותה הזאת של הספורט?

דובר: זה יהיה שלישי שלישי לפי נהלי משרד הפנים. צריך להיות שלישי חברי מועצה, שלישי עובדי עירייה ושלישי נציגי ציבור.

דובר: שהם לא חברי מליאה.

דובר: שהם לא חברי מליאה.

מר יצחק קשת-יו"ר: מה היה השלישי השני? נציגי מליאה,

דובר: עובדים,

נגה עוז: אז מה הצפי הסופי של ההקמה של העמותה?

קרין פלג - נוימן: אז קודם כל אנחנו מגישים את המסמכים למשרד הפנים, לוקח כמה חודשים, מאשרים את זה ואז מתחילים לבנות את הדירקטוריון, יושב ראש. כל מה שקשור לזה.

שני גרינברג: זה לשנת הלימודים שנה הבאה.

עו"ד אבי רפאלי: העמותה עוד לא מוקדמת ברשם העמותות בפועל.
 קרין פלג - נוימן: קודם כל אישור משרד הפנים.
 עו"ד אבי רפאלי: רק אחרי שנקבל את כל האישורים ונמנה את האנשים רק אז הולכים בפועל, מקבלים מספר רישום וזה מתגבש לכדי תאגיד.
 קרין פלג - נוימן: חמישה, שישה חודשים.
 מר יצחק קשת-יו"ר: אתה רוצה להגיד על זה משהו?
 יוסי גולדמן: מהיום שאתה מגיש את זה, זה כמה חודשים?
 מר יצחק קשת-יו"ר: כן.
 קרין פלג - נוימן: למשרד הפנים, כן.
 מר יצחק קשת-יו"ר: למשרד הפנים.
 יוסי גולדמן: אז אני חוזר רגע על השאלה שלי, ברשותך. המנכ"ל, העמותה העירונית, מה, איפה זה עומד גם? מבחינת ה, יעקב ישראל נתניהו: העמותה העירונית זה כרגע בבדיקה של ההיתכנות הכלכלית שלה.
 יוסי גולדמן: או קיי, טוב.
 שני גרינברג: אפשר,
 נגה עוז: אתה תתחיל ליהנות מהעמותה הזאתי רק באזור שנת הלימודים הבאה.
 שני גרינברג: אולי. אומרים שיכול לקחת שישה חודשים עד שהם בכלל הולכים למשרד, כאילו, הולכים להקים את העמותה.
 קרין פלג - נוימן: ואחר כך יש לך ניהול,
 שני גרינברג: הקמת את העמותה, עכשיו כאילו לכי תתחילי להגיש קולות קוראים וזה. זה סדר גודל של שנה עד שנתחיל להנות מזה.
 דובר: מעבירים פעילות קיימת גם.
 יעקב ישראל נתניהו: לא בטוח שנניע אותה ואנחנו רוצים לפתוח אותה כי שנתיים היא חייבת ניהול תקין בשביל לקבל כספים. אז קודם כל עדיף שהיא תהיה על המדף, גם אם מפעילים אותה או לא מפעילים אותה, כדי שמה שנקרא שזה יצבור, כי רק אחרי זה אתה יכול להתחיל לקבל כסף.
 שני גרינברג: אז אפשר שאלה?
 יעקב ישראל נתניהו: לא יודע, עמותה עירונית גם ככה?
 (מדברים יחד)

רו"ח שלומי צדבובים : עמותה עירונית המועצה, העירייה מקבלת את הכסף ממשרד, אם יש כל מיני כספים בקולות קוראים העירייה מקבלת את הכסף, היא יכולה להעביר את זה לעמותה כזרוע ביצועית שלה, זה משהו אחר.

יוסי גולדמן : או קיי.

שני גרינברג : עכשיו, זאת אומרת העמותה העירונית לא צריכה לשבת שנתיים על המדף לפני שהיא מתחילה לקבל כספים?

גזבר שלומי צדבובים : לא, לא. המועצה מקבלת את הכסף.

מר יצחק קשת-יו"ר : לא, היא מקבלת אותם כבר היום.

שני גרינברג : של התרבות, של תרבות ופנאי אני מדברת.

מר יצחק קשת-יו"ר : כן, כבר היום. כבר היום לא צריך שום דבר.

שני גרינברג : אבל למה, גם, אבל גם לצורך העניין, אפילו לפי התהליך שמתואר כאן אפשר להקים עמותה ולהשאיר אותה על המדף. אז למה לא עושים איזה פשוט

עמותה עירונית גם אם אין היתכנות כלכלית לצורך העניין?

עו"ד אבי רפאלי : לא יאשרו. אחד התנאים זה תוכנית כלכלית ואסטרטגית.

דובר : כמו פה.

יעקב ישראל נתניהו : את חייבת להביא תוכנית כלכלית שמראה איך את מחזיקה את החברה הזאת.

עו"ד אבי רפאלי : מה המטרות שלה, אם היא תקיים את עצמה, שלא תהיה גרעונית. תוכנית כלכלית ותוכנית,

שני גרינברג : וגם לספורט נדרשנו בעצם להגיש את זה.

קרין פלג - נוימן : בוודאי.

שני גרינברג : הבנתי.

מר יצחק קשת-יו"ר : טוב, הרעיון היה בזמנו כשנכנסה פלג לתפקיד, היא אמרה לי דבר מאוד נכון. אני זוכר שבזמנו אנחנו הלכנו ללמוד ממודיעין. לקחנו את כל העיר הלכנו ללמוד ממודיעין וניסינו לראות ולהפיק לקחים מה נכון לנו לחריש שלא נעבור, נדלג על הטעויות שעשו רשויות אחרות ואחד הדברים שאמרה, שאמרו לנו, תדעו לכם, יש הרבה מאוד כסף בתחום הספורט אבל בגלל שכל הדברים האלה חולקו בין כל מיני מקומות ואנחנו לא השכלנו להקים עמותה, זה לא בידיים שלנו.

גזבר שלומי צדרבוים : נכון.

מר יצחק קשת-יו"ר : ובאמת השכלנו מהדבר הזה ואמרנו אנחנו נתפוס את זה, נקים עמותה כמו שצריך ונגייס את כל הכספים וביחד עם זה נוכל לעשות המון פעילויות. בסופו של דבר המטרה שלנו להביא את זה לתושבים שלנו פה בחריש. מזה זה נולד כל הרעיון, אז יפה מאוד.

יוסי גולדמן : טוב.

מר יצחק קשת-יו"ר : אנחנו נאשר את זה ונעלה את זה להצבעה. נבקש את המועצה לאשר, נעלה להצבעה. מאושר פה אחד.

סעיף 6 – אישור המלצות ועדת התמיכות לחלוקת כספים לארגוני ותנועות הנוער

מר יצחק קשת-יו"ר : נושא הבא. מה נשאר לנו? הצגת המלצות ועדת תמיכות בנושא תמיכות בתנועות הנוער. בבקשה. אני אגיד כמה מילים, כן. קודם כל, כל נושא תנועות הנוער, אני יכול להגיד שעבר מהפכה של ממש בשנה האחרונה. אין לי מילה אחרת. גם אורנה נכנסה לתפקיד, גם דקל נכנס. אני יכול להגיד שהמועצה לקחה את זה בכל, בכל הרצינות. נעשו תוכניות לתנועות הנוער. יש שם היום 5 תנועות נוער,

קרין פלג - נוימן : 6 תנועות.

מר יצחק קשת-יו"ר : 6?

קרין פלג - נוימן : 6 תנועות נוער וארגונים.

מר יצחק קשת-יו"ר : 6 תנועות נוער וארגונים, או קיי, ונעשתה פעילות גדולה. יש עבודת מטה. יש תוכניות. יש תוכניות קדימה להמשך, ובהחלט נעשתה פה עבודה נפלאה. בהזדמנות הזאת גם כן מגיע יישר כוח לשני גרינברג שדאגה להביא לכאן את תנועת הצופים. היא עשתה על זה עבודה מאוד – מאוד אינטנסיבית על מנת שזה יקרה והיא באמת הצליחה להשיג אותם והיא צירפה לנו פה תנועה, תנועה נוספת. יופי, יישר כוח.

שני גרינברג : תודה.

אור גולני : אז ככה, במאי במליאה אישרנו את נוהל התמיכות לארגונים ותנועות נוער. הוועדה, ועדת תמיכות התכנסה ובעצם החליטה, עשתה את החלוקה של

הכספים לפי הקטגוריות שהחלטנו בנוהל עצמו. זה מול העיניים שלכם, מה שקיבלתם.

מר יצחק קשת-יו"ר: כן.

אור גולני: אז בעצם מה שצריך זה את האישור של החלוקה לפי הקריטריונים. מפורט לכם הכול. שימו לב שהטבלה, יש טבלה מצד ימין וטבלה מצד שמאל, לפי תנועות נוער ולפי ארגוני נוער. שיש את הטבלה של הטור של הנקודות ואת הטור של בעצם התנאים. לפי זה בעצם, לפי מה שהתנועות הגישו, ליקטנו, מאוד – מאוד פשוט, הגישו פה דף מאוד טכני ולפי זה בעצם עשינו את החלוקה של הכסף, לפי הנקודות של כל תנועה או ארגון נוער.

שני גרינברג: ואין פה,

אור גולני: אין פה שיקול דעת. מתמטיקה טהורה פשוטה.

יוחאי פרגי: יש לי רק שאלה אחת.

מר יצחק קשת-יו"ר: מי שרוצה, זה נמצא כרגע.

יוחאי פרגי: השאלה שלי היא כזאת, איך ידעתם כמה חניכים יש בכל תנועה?

אור גולני: כי כל תנועת נוער או ארגון נדרש לשלוח רשימות חניכים, לפי חניכים משלמים.

יוחאי פרגי: אה, בסדר.

מר יצחק קשת-יו"ר: או קיי.

יוחאי פרגי: תגדילי מה היה.

אור גולני: הנה,

מר יצחק קשת-יו"ר: אני חייב לציין שהצלחנו פה לפרוץ איזה משהו שלא הצלחנו לפרוץ

אותו עד היום. גם כן הייתה לנו מגבלה עליו, אני זוכר לאורך כל הדרך, אם

כולכם זוכרים, כולנו זוכרים שבמסגרת החלטת הממשלה חתמתי על חוזה

עם ממשלת ישראל, בגלל שמדינת ישראל תומכת בנו אז אנחנו לא עשויים

לתת תמיכות.

יוחאי פרגי: אין ועדת תמיכות, כן.

מר יצחק קשת-יו"ר: אין לנו, אבל משרד הפנים הכיר בזה שזה מקרה חריג ובסופו של דבר

הם הזרוע שגם של המדינה, בסופו של דבר לטפל בתנועות הנוער בהרבה

גורמים ונתן לנו פה אישור חריג, יוצא דופן, נכון? אתה רוצה להגיד כמה

מילים על זה? אז קודם כל מגיע לך תודה רבה. אני חייב להגיד שיש לנו פה

חשב מלווה ממש פרקטי שמבין וחי את המציאות בשטח ומבין שזה לא, לא נמצא פה חשב מלווה כי הרשות לא התנהלה נכון, חס ושלום, או כל מיני רשויות בהבראה, אלא פשוט יש פה דיור בהקמה והמדינה שמה פה הרבה מאוד כסף, היא רוצה לדעת שהכול מתנהל נכון והכסף מנוצל במקומות הנכונים, ולכן היא שמה גם חשב מלווה שלשם כך הוא נמצא ועושה את עבודתו נאמנה ואנחנו מודים לך על כך. אז יישר כוח, הוא באמת עזר לנו והצלחנו באמת לגרום לזה שתנועות הנוער יקבלו באמת תמיכה מהרשות המקומית, מעיריית חריש. זהו. עוד משהו?

אור גולני: לא.

מר יצחק קשת-יו"ר: הערות?

קרין פלג - נוימן: אז בעצם זה הסכום במכפלה...?

(מדברים יחד)

יוחאי פרגי: עמוד?

אור גולני: את הטבלה, לא, את הטבלה הזו, כן. זה בעצם הניקוד הסופי כמה כל תנועה נוער או ארגון נוער קיבל, מה סך הנקודות. בעצם סך כל התמיכות זה ... שקלים. עשינו את הנוסחה כדי למקסם, כדי שלא תישאר יתרה תקציבית ושבאמת נוכל לתת את כל הכסף לטובת הפעילות של תנועות הנוער. מספר נקודות כפול הכסף, זה בעצם הסכום שהם מקבלות.

מר יצחק קשת-יו"ר: בסדר גמור.

שני גרינברג: יש לי שאלה לגבי השומר החדש, שהם בעצם לא עומדים בתנאי הסף בגלל שהם לא מוגדרים כתנועת נוער וזה ארכיוני כל הסיפור של מדינת ישראל שבעצם לא מוכנה לקבל תנועות נוער חדשות, נכון?

אור גולני: האמת שב-2020 השומר החדש כבר יוכרו כתנועת נוער על ידי משרד החינוך והם יוכלו לגשת לתמיכות 2020.

שני גרינברג: זאת אומרת הבעיה הזאת לאט – לאט נפתרת ברמת המדינה.

אור גולני: היא נפתרת ברמת המדינה. הם יכירו בתנועה החדשה ובשומר החדש כתנועה חדשה. ממש בשורה מה-24 השעות האחרונות ולתמיכות 2020 השומר החדש והתנועה החדשה.

שני גרינברג: אז הם נותנים לכל התנועות נוער? כאילו גם לכנפיים של קרמבו אני יודעת שהיא לא מוכרת.

אור גולני: אז לכן יש או ארגון או תנועת נוער. ארגוני הנוער ותנועות הנוער יכולים להגיש לוועדת תמיכות.

יוחאי פרג'י: הכנפיים של קמבו גם יכולים לקבל?

שני גרינברג: הם יוכרו? הם יוכרו?

אור גולני: הם לא תנועות נוער.

שני גרינברג: אבל הם יוכלו לגשת לתמיכות?

אור גולני: כן.

יוחאי פרג'י: כן?

שני גרינברג: בסדר.

אור גולני: הם ארגון, הם קיבלו תמיכה. הם ארגון נוער מוכר.

שני גרינברג: אני באתי לשאול אותך אם צריך לעשות להם סעיף תקציבי נפרד,

אור גולני: לא.

שני גרינברג: אבל אני מבינה שהבעיה שלנו נפתרה.

אור גולני: הבעיה נפתרה.

שני גרינברג: יופי, מעולה.

מר יצחק קשת-יו"ר: יופי. אנחנו צריכים להצביע על זה?

אור גולני: כן.

מר יצחק קשת-יו"ר: טוב.

יוחאי פרג'י: בסוף נגלה שרק בגללך הכירו בהם.

שני גרינברג: יש מצב, יש מצב.

(מדברים יחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: קודם כל, טוב, אני אאשר ואז אני אגיד.

דובר: לשים את טבלת הניקוד?

רו"ח אמיר ברטוב: כן, זו האחרונה שים בהחלטה.

מר יצחק קשת-יו"ר: טוב, הצעת החלטה: מליאת המועצה מאמצת את המלצת ועדת

התמיכות, על פי הטבלה שהוצגה בפניה, נכון? עוד משהו? טוב. אני מבקש

ממועצת העיר לאשר את ההחלטה. אני מעלה להצבעה. מאושר פה אחד. אני

רוצה להגיד לכם יישר כוח, יישר כוח לך אור גולני על העבודה המאומצת ועל כל מה שאתם עושים למען הנוער, כל אגף הנוער והפנאי וקהילה ומרלן. נעשית עבודה נהדרת ואנחנו כל שנה נעלה קומה.

(מדברים יחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: באמת, כל הכבוד לכם.

שני גרינברג: היא חייבת להשחיל.

מר יצחק קשת-יו"ר: יפה.

יוחאי פרגי: כל הכבוד.

אור גולני: תודה.

מר יצחק קשת-יו"ר: ואני צריך להודות גם לגזבר שלנו. בסופו של דבר כל הכסף יוצא והפיתרונות התקציביים, זה לגזבר הקודם שלנו שיודע לעשות עבודה מצוינת.

שני גרינברג: יישר כוח.

מר יצחק קשת-יו"ר: יישר כוח. מה הנושא הבא שלנו?

חזרה לסעיף 4 – העברת בעלות על מגרש 509 בשכונת המע"ר לרמ"י, עבור בניית מתחם

כיבוי אש בלבד על ידי מינהל הדיור הממשלתי

מר יצחק קשת-יו"ר: אה רגע, יש לנו כבר, יש לנו תשובות לגבי העברת, החזרת הזכויות לרמ"י.

עו"ד אבי רפאלי: מצאתי את זה במורכב, אני מחפש את זה, את ההחלטה הספציפית. אגב,

דובר: אם חזרנו לנו, יש לנו הגבלת זמן על הביצוע?

(מדברים יחד)

דובר: לא, על הקרקע שאנחנו מעבירים לרמ"י.

מר יצחק קשת-יו"ר: כן.

דובר: יש על זה הגבלת זמן מבחינת הביצוע?

שני גרינברג: כן.

מר יצחק קשת-יו"ר: מבחינת הביצוע?

דובר: מה זה?

(מדברים יחד)

יעקב ישראל נתניהו: הם יושבים עלינו כל יום כל היום, יש להם תקציב, שאם לא נממש אותו בהקדם, גם התקציב ילך.

מר יצחק קשת-יו"ר: אז אנחנו, אז ההצעה היא כזאת. העברת בעלים על מגרש 509 בשכונת תמר, להחזיר מהרשות לרמ"י לטובת בניית מבנה כיבוי אש. בסדר? שני גרינברג: אפשר לשים את העברת בעלות. אפשר לשים את העברת בעלות. ממש רושמים על העברת בעלות למה זה נועד.

מר יצחק קשת-יו"ר: היועץ המשפטי?

דובר: לפי מה שהוא אמר כן, אחרת זה חוזר.

עו"ד אבי רפאלי: סליחה?

מר יצחק קשת-יו"ר: היא שאלה.

שני גרינברג: אפשר לשים את העברת בעלות, ממש רשומים לשם מה עשינו את העברת הבעלות?

עו"ד אבי רפאלי: לא, זה בהסכם שבינינו.

שני גרינברג: אבל יהיה הסכם כזה?

עו"ד אבי רפאלי: כן, בטח. יהיה הסכם כזה משולש בין הדיור הממשלתי לרמ"י אלינו, זה נוהל. החזרת קרקע, יש בזה קצת רקע. קרקע חומה, בהגדרה של חום יש כל מיני פעילויות. גן ציבורי. אף אחד לא יכול לפתוח חוץ מרשות מקומית.

שני גרינברג: נכון.

עו"ד אבי רפאלי: לפיכך אם מחליטים להקים בקרקע מסוימת גן ציבורי, .. זה להביא את הקרקע. בין בחכירה מהמינהל, בין בהפקעה כמו פה. חנויות או משהו כזה, כמובן המינהל גם דורש תשלום מלא. אותו הדבר, הרקע של זה שהמינהל מקבל מהמדינה כסף, 30 ומשהו אחוז משווי הקרקע. ולנו הוא אומר אתם רוצים אתם לתת להם, תנו לנו אתם את ה-30 אחוז משווי הקרקע. המדינה אומרת אם אתם רוצים להקצות את הקרקע למשטרה ולכב"א, אין לנו בעיה, אבל אתם תשלמו לנו את ה-30, את השווי של הקרקע.

שני גרינברג: אני את כל זה, אני את כל זה מבינה.

עו"ד אבי רפאלי: ולנו אין טעם לשמור את הקרקע הזאת בבעלותנו.

שני גרינברג: אני את כל זה מבינה. אני רק שואלת האם בתוך העברת בעלות שלנו, האם רשום לשם מה העברנו,

עו"ד אבי רפאלי: כן, כן,
 שני גרינברג: שאם חלילה יהיה משהו אחר, לא יודעת מה, אז נוכל לבוא ולהגיד אנחנו
 העברנו תחת תנאי מסוים ואתם צריכים לבוא,
 עו"ד אבי רפאלי: כן, אפשר לדעתי, לדעתי לציין גם בהחלטה פה ש,
 שני גרינברג: לא רק בהחלטה פה. גם בהסכמים שחותמים איתם, כי אחרת,
 עו"ד אבי רפאלי: אין בעיה, אבל ההחלטה פה היא חייבת, כל ההסכמים כפופים אליה.
 לדעתי זה יהיה טוב לכתוב בהחלטה פה הקרקע מושבת, מוחזרת בזאת
 לרמ"י, למטרת משטרה והקמה. במידה ולא יהיה ייעוד אחר, נבקש להחזיר
 אותה.

שני גרינברג: כיבוי אש.

עו"ד אבי רפאלי: לא, משטרה וכיבוי אש.

(מדברים יחד)

עו"ד אבי רפאלי: רק כיבוי אש. סליחה. אפשר לכתוב את זה בהחלטה, למטרת כיבוי אש
 בלבד, זה בסדר גמור. זו החלטה מחייבת.
 שני גרינברג: בסדר. אז פשוט לעשות בנוסח החלטה שזה מחייב שזה לטובת המטרה
 הזאת בלבד.

עו"ד אבי רפאלי: שאנחנו מחזירים רק למטרה כזאת.

שני גרינברג: שכך כאילו, שכאילו כל הגורמים המקצועיים יודאו שהם עושים את ההגנות
 האלה בפנים.

יעקב ישראל נתניהו: כתוב פה לטובת כיבוי אש.

מר יצחק קשת-יו"ר: בלבד.

שני גרינברג: בלבד. בסדר? אם ירצו אחרי זה לפתוח את זה למשטרה או לא יודעת מה,
 שיבואו אלינו.

עו"ד אבי רפאלי: כן, בלבד, בלבד.

(מדברים יחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: חברים אני רוצה להתקדם. נוסח ההחלטה הוא כזה: העברת בעלים
 על מגרש 509 בשכונת תמר, להחזיר מהרשות המקומית לרמ"י לטובת בניית
 מבנה כיבוי אש בלבד.

יעקב ישראל נתניהו: אם אפשר לכתוב למתחם.

מר יצחק קשת-יו"ר: למתחם כיבוי אש. או קיי, אני מבקש, אני מעלה להצבעה. מאושר
פה אחד. קודם כל שיהיה בשעה טובה ותהייה פה תחנת כיבוי אש בחריש.

סעיף 7 – דיון בנושא שימוש בכלים חד-פעמיים בצהרונים

מר יצחק קשת-יו"ר: הנושא הבא הוא נושא שביקש להעלות אותו חבר מועצת העיר גיל
פישר. נושא שמאוד – מאוד חשוב וקרוב לליבו, שבאמת גם תופס תעוזה בכל
העולם וגם בישראל. רק היום התבשרתי שזה קרה באיזה רשות נוספת.
אנחנו, כמובן שצריך להבין את המשמעויות של זה וזה לא משהו פשוט אבל
בואו נקיים על זה דיון. אז גיל פישר חבר מועצת העיר בבקשה. המיקרופון
שלך.

גיל פישר: אז אני רוצה להעלות נושא על שולחן המועצה – שימוש בכלים רב-פעמיים
במקום חד-פעמיים. הכנתי מצגת בנושא אז נעבור רגע למצגת.

(מדברים יחד)

גיל פישר: נתחיל מקצת רקע כללי. היום בעצם אנחנו מפעילים בגנים ובבתי הספר כ-
1,700 תלמידים, 540 ילדים בבתי ספר, 1,200 ילדים בגנים, ב-5 בתי ספר וב-
62 גנים שונים. ארוחה מוגשת היום לילדים בכלי אוכל חד-פעמיים, סכו"ם
וצלחת והאוכל מגיע במיכלי פלסטיק. פה ניתן לראות מצגת של רשות הטבע
והגנים עם השלכות סביבתיות, כמה זמן לוקח לכל דבר להתכלות. בעצם
הנושא המעניין אותנו, תעביר אחד, הנושא המעניין אותנו זה מזון ... זורקים
מזון לפח, הוא מתכלה לאחר כחודש ימים. תעבירו אחד. אבל שימו לב
שפלסטיק חד-פעמי יישאר פה הרבה – הרבה – הרבה אחרינו, זה מאות
שנים. מאות שנים שבעצם הפלסטיק אינו מתכלה. תעביר. יש לזה השלכות
סביבתיות. כיום בעצם שימוש במדיח ובמים ובהדחה של כלים רב-פעמיים,
זה עדיין מבחינה סביבתית זה טוב יותר לסביבה. ושימו לב למספר הזה.
אנחנו משתמשים היום בשנה ב-800 אלף כלים חד-פעמיים. עוד מעט תראו
גם הסברים לזה. אבל בצהרונים הילדים בחריש, 800 אלף כלי פלסטיק
בשימוש חד-פעמי בשנה שנשארים לנצח באדמה. השלכות בריאותיות על פי
דוקטור אוזנובסקי. תעבירו אחד. בעצם זה החלק המעניין. יש מספר
גורמים למה יש לזה השלכות בריאותיות. מומחים עוסקים בנושא מדברים

על כמה סכנות בולטות. מהשימוש בכלים חד-פעמיים. חלקי מיקרו-פלסטיק מגיעים לגופנו דרך ה... שאנחנו אוכלים, .. מזון וגורמים לנו לפי טענות שונות שורה ארוכה של נזקים, פגיעה באינטליגנציה של הילדים, סוגים מסוימים של סרטן, .. ועוד. עם זאת לא נערכו וקשה לערוך מחקרים מדעיים להוכחת הנזקים ולבודד את השפעת הפלסטיק מהשפעות אחרות. זה נושא אחד. בנוסף חומרים מזיקים עלולים .. מאריזות בכלי פלסטיק ובכלים חד-פעמיים אל המזון, שיש ארבעת תנאים שמגדירים את הסכנה: חום, קרינת UV, שומניות על המזון וטלטול. שימו לב שבעצם הילדים שלנו, שלושה מתוך ארבעה שכתובים פה, שמגדילים את הסכנה, חום, שומניות של המזון וטלטול חווים ביום יום. השלכות .. כמוכן, זה מידות משוערות על פי מה שאני בדקתי. בסוף בסיכום אני אגיד שהמועצה צריכה לבחון את זה, אבל בגדול צלחת יצא לי 380 אלף, בעצם לקחתי צלחת, ראיתי כמה היא עולה, הכפלתי את זה בכמות הימים בחודש כפול 10 חודשים, אז זה מספר היחידות לשנה. העלות שלה היא 91,800 שקל. סכום, אותו הדבר, 26 אלף והמיכלי אריזה גם בחישוב הגעתי לאזור ה-105 אלף. סך הכול יצא עלות שנתית 277 אלף שקלים. ובנוסף שימו לב, כמה .. רק אנחנו בתור מועצה מבזבזים בשנה אחת. 13 טון. עלות כוללת, סך הכול כולל עלות פינוי פסולת, גם את זה יש, זה באזור ה-8 אלפים שקלים. העלות הכוללת שהמועצה מוציאה בשנה זה 285 אלף שקלים. הכול משוער. הפיתרון המוצע זה לעבור לכלי הגשה, מדיח כלים וכלים רב-פעמיים. ברכישת כלי אריזה וכלי הגשה רב-פעמיים יש חיסכון אדיר של עשרות אלפי שקלים בשנה. מנתוני עיריות אחרות ניתן לראות כבר מהשנה השנייה שיש חיסכון כספי של מאות אלפי שקלים. לקחתי נתונים של עיריות אחרות. כבר מהשנה השנייה הם גם החזירו וגם היה להם רווח על המעבר לרב-פעמי. בנוסף יש את ההשפעה החינוכית. אנחנו בעצם כל הזמן מעבירים מסרים סותרים לילדים שלנו.

(מדברים יחד)

גיל פישר: מצד אחד אנחנו מעבירים להם מצגות, למדים אותם על מחזור ואז בסופו של דבר הם משתמשים כל הזמן בכלים חד-פעמיים. זה גם יכול ללמד אותם שימוש ברב-פעמי וגם הם אחרי זה יטמיעו את זה אצל ההורים בבית. אז

אתם שואלים מה עיריות אחרות עושות? השקף הזה לא מעודכן, אבל נכון, בשקף הזה יש 26 מקומות בארץ שעברו לשימוש רב-פעמי. מתוכם יש מספר עיריות שעברו לכלים מנירוסטה ובנוסף יש עיריות שעברו, שעברו למדיח כלים. אלה עברו ממש בשבועות האחרונים ובנוסף אני יכול להגיד שכבר,

יוחאי פרגי: עברו למדיח, זה אומר שהסייעות הן אלה ש,

גיל פישר: כן. תל אביב וחולון עברו ממש השבוע. אתם שמעתם על ההפגנות היו בתל

אביב. אז אפשר להוסיף לפה עוד,

(מדברים יחד)

שני גרינברג: אין לך גם את הוד השרון ברשימה וגם הם עברו.

גיל פישר: גם הוד השרון עברו. אמרתי זה לא מעודכן.

שני גרינברג: כולם עושים, בקיצור.

גיל פישר: אלה כל מיני פעולות שעיריות נקטו על מנת להקטין אצלם את השימוש בחד-

פעמי.

מר יצחק קשת-יו"ר: כשזה יהיה נכון לחריש, אנחנו גם נהייה.

גיל פישר: .. כשהיינו באילת שאני אנסה לביא. אתה יכול להריץ אחד? עיריית אילת

והרצליה עצרו שימוש ומכירה של מוצרים חד-פעמיים בחופי הים. זה מעניין.

קדימה – צורן הם חוגגים 4 שנים למהפכת איכות הסביבה. אני חושב שהם

היו הראשונים. יש להם 22 צהרונים שמשתמשים בכלי אוכל רב-פעמיים,

כולל צלחות, סכו"ם, קערות, מפות, כלי אחסון המזון מנירוסטה ברובם

המכריע. ביום שבו מוגש קוסקוס, בכל זאת. אפשר להעביר? פרויקט עיר ללא

פלסטיק – בעיריית הרצליה שני בתי ספר הפכו לבתי ספר ללא חד-פעמי

ואלפי ילדים בעיר השתתפו בתוכניות חינוכיות של השלכות נזקי פלסטיק

והפיתרונות. היום אני חושב שזה גם גדל משני בתי הספר אבל זה מה שמוצג.

נראה לי שזהו. תודה רבה.

מר יצחק קשת-יו"ר: יישר כוח.

(מחיאות כפיים)

יוחאי פרגי: רגע, רגע,

גיל פישר: לסיכום,

(מדברים יחד)

- יוחאי פרגי: יש שאלות.
- גיל פישר: אז רגע, עוד לסיכום קטן שאני הייתי רוצה.
- שני גרינברג: חכה שנייה שידליקו את האור.
- גיל פישר: כן.
- שני גרינברג: תודה.
- גיל פישר: מה שאני הייתי רוצה בעצם שיקרה עכשיו, בגלל שהנתונים שנתתי זה עלות משוערת, הייתי רוצה שבעצם המועצה תיקח את הנתונים, תבדוק, תביא את זה למליאה הבאה ומבחינתי אנחנו כבר צריכים לצאת בפיילוט ולבוא ולראות את ההשפעה של זה. כל זה נכנס לתקציב 2020 ואנחנו צריכים לבחון את זה מבחינה תקציבית על מה מדובר. אין ספק שאנחנו לא עיריית הרצליה ולא עיריית ...
- יוחאי פרגי: מה התוספת בעיריות אחרות?
- גיל פישר: מה זה?
- יוחאי פרגי: מה התוספת בעיריות אחרות של התקציב?
- גיל פישר: בעיריות אחרות, עוד פעם, אתה מדבר על השנה הראשונה או בשאר השנים?
- יוחאי פרגי: שנה ראשונה מן הסתם זה יותר כי יש את הקנייה של הדברים.
- גיל פישר: נכון. בשנה השנייה, כבר אמרנו, שזה לא, הם אפילו חסכו כסף. בסופו של דבר את החד-פעמי אתה כל הזמן קונה אותו. רב-פעמי פחות רוכש אותו. את המדיח אתה רוכש פעם אחת. בסופו של דבר אחרי שנה אחת זה ...
- יוחאי פרגי: בדקו גם כמה, בדקו גם כמה, כמה זמן הסייעת מתעסקת בזה במקום בילדים?
- גיל פישר: לא. אבל בבתי ספר יש לזה פיתרון מאוד נכון. אתה יכול לקחת את אחד מהילדים ל.. אותו לזה ולעשות תורנות שטיפה.
- שני גרינברג: .. כסף גם בגנים.
- גיל פישר: בגנים,
- שני גרינברג: הילד שלי היה בגן בקיבוץ ובגיל 3 לימדו את הילדים איך לקחת את הכלי ולשים במדיח.
- גיל פישר: מצוין.
- שני גרינברג: זה נמוך. מה הבעיה? זה פשוט שינוי הרגלים. זה כל מה שזה.

- אבי: השאלה, צריכים לראות מה כאילו, על מי זה נופל. אם זה נופל על סייעות שגם ככה אנחנו לדעתי במאה ה-20, ב-capacity של ה... ,
- גיל פישר: אני חושב שאנחנו צריכים לצאת לפיילוט ולראות איך ניתן לעשות את זה. גם הכי הרבה, אפשר לאשר 10-20 דקות לכל סייעת שסתיים את הגן, שתסיים בחמש, לשלם לה על עוד 20 דקות בשביל הסביבה.
- יוחאי פרגי: אין בעיה של כסף. הן לא רוצות להישאר גם לצהרונים. כאילו זה לא העניין של הזה. הן לא מעוניינות לשלם.
- גיל פישר: כי הן לא מקבלות על זה כסף. סתם, אני לא יודע, אני אומר, אני לא יודע מה, שני גרינברג: הוא בסך הכול ביקש את זה.
- (מדברים יחד)
- יוחאי פרגי: לפי המצגת זה גם בעיריות עצמן. זאת אומרת הכול עבר לזה. אתה מדבר רק על הגנים ובתי ספר, צהרונים.
- גיל פישר: לא, לא,
- יוחאי פרגי: הכול עבר לזה?
- גיל פישר: אני חושב שגם אנחנו בתור רשות, כל הכלים החד-פעמיים,
- יוחאי פרגי: אז בישיבת מליאה הבאה עם זכוכית.
- גיל פישר: לי היה היום קשה לשתות. לי אין בעיה להביא כוס מהבית שכל פעם תוציאו לי את הכוס בישיבת מליאה.
- שני גרינברג: או שיהיה פה מדיח פשוט.
- גיל פישר: ואני חושב שגם אנחנו,
- (מדברים יחד)
- גיל פישר: באירועים שאנחנו עושים, יכולים להשתמש ב,
- יוחאי פרגי: יש חד-פעמי מתכלה. זה יותר יקר בצורה משמעותית?
- גיל פישר: זה יותר יקר בצורה משמעותית.
- שני גרינברג: לא, כאילו אם שמים פה מדיח, אז מה יקרה?
- (מדברים יחד)
- שני גרינברג: תעשה תורנות בין חברי המליאה. לא, באמת.
- מר יצחק קשת-יו"ר: טוב.
- יוחאי פרגי: אז מה ההצעה? לאשר כמה גנים? לבחון את זה?

מר יצחק קשת-יו"ר: קודם כל יישר כוח. רואים כמה הנושא הזה בתוכך. תראו, אנחנו לא מקבלים עכשיו שום הצעת החלטה. מה שאנחנו כרגע נותנים הוראה למערכת המקצועית,

יוחאי פרגי: לבדוק את המספרים.

מר יצחק קשת-יו"ר: לבצע בדיקה לנושא הזה הן מבחינה כלכלית והן מבחינת החינוך. ענת מנהלת החינוך צריכה לעשות בדיקה לנושא הזה מול המערך של הסייעות. הרעיון הזה של הפיילוט הוא לדעתי רעיון הכי נכון שיש ובאמת, אני לא יודע להגיד לכם כמה, אבל,

גזבר שלומי צדרבוים: אולי כדאי לבדוק מול גנים במקומות אחרים כמה זה עלה בשנה הראשונה.

גיל פישר: יש לי נתונים מספריים,

מר יצחק קשת-יו"ר: אני חושב שהפיילוט זה הכי טוב שיש. אנחנו פשוט נראה איך זה חי בפרקטיקה של הדברים.

עידית ינטוב: אפשר לנסוע וללמוד.

מר יצחק קשת-יו"ר: ואז נקבל מזה ממצאים נכונים.

גיל פישר: אפשר לשלוח לפרדס חנה כרכור. הם יש להם ממש.

מר יצחק קשת-יו"ר: מצוין, אז נקבל את האינדיקציה. כמובן שיש פה גם עניין תקציבי וגם עניין שאגף חינוך צריך לממש את זה בפועל בשטח. זה שני דברים נפרדים שהולכים יד ביד. אז יש פה, אני אבקש מהוועדה המקצועית. למעשה זה אגף חינוך.

גזבר שלומי צדרבוים: אגף חינוך בהיבט של הסייעות ובהיבט התקציבי אנחנו נבדוק את זה.

(מדברים יחד)

עידית ינטוב: צריך לבקש מהסייעות להגיע קצת יותר מוקדם כדי לפתוח את הגנים. שיכולו לפתוח את הגנים יותר מוקדם.

(מדברים יחד)

גזבר שלומי צדרבוים: צריך לבדוק את האפשרות הזאת. צריך לראות מה כביכול החלק התקציבי. העלות שמשלמים עבור הכלים ... צריך לעשות מזה תחשיב, כמו שאמר ראש העיר, שאגף החינוך ומחלקת גנים תעשה בדיקה עם הסייעות.

(מדברים יחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: אנחנו מדברים ביחד ולא שומעים אותנו.

גיל פישר: אני אלך רגע למשהו אחר, כי בצהרון צריך באמת לבדוק ולקבל הצעות אבל מבחינת הרשות, האם זה בסדר כן להעלות הצעה עכשיו שהרשות תעשה מאמצים להשתמש כמה שפחות, אם זה באירועים, אם זה בתוך המועצה, כמה שפחות להשתמש בכלים חד-פעמיים.

שני גרינברג: צריך תשתית. אף אחד לא יישב לשטוף כלים. אין להם מדיחים בתוך הרשות. צריך כסף.

מר יצחק קשת-יו"ר: נראה לי שזה משהו שצריך לבחון אותו. אולי אפשר לממש אותו.

גיל פישר: או קיי, אז אם אפשר, אז אם אפשר את שניהם.

שני גרינברג: מה ש, כדי, שני דברים יש לי להגיד. דבר ראשון ברמה האופרטיבית, זה נורא נחמד כאילו לבוא עכשיו לשים איזשהו סכום כסף כאילו ולהגיד אנחנו בסוף נרוויח מזה, בסדר? לא יודעת. גם אם הבדיקה תעלה שבסופו של דבר יש לדבר הזה עלות מזערית לשנה שאנחנו משלמים אותה, יכול להיות שאנחנו נעדיף לשלם את העלות הזאת אז לכן אנחנו מבקשים שכל הנתונים יוצגו בפנינו לטובת הסביבה.

מר יצחק קשת-יו"ר: כן.

שני גרינברג: פשוט מאוד לטובת החינוך של הילדים שלנו ועוד כמה ערכים שהם חשובים לנו. לא בטוח שזה צריך להשתלם לנו כלכלית על החור של הגרוש. הדבר השני זה שאני מבקשת שיוגדר לוח זמנים לביצוע הבדיקה. זאת אומרת ש, אני לא יודעת אם יעקב צריך להגיד או כל בן אדם אחר, תוך כמה זמן מביאים את זה לישיבת המליאה עם הנתונים הרלוונטיים בכדי לקבל החלטה.

יעקב ישראל נתניהו: אנחנו ניתן איזשהו סטטוס במליאה הבאה. אני מקווה שכבר נצליח להביא את הנתונים. אם לא – זה יהיה סטטוס. אני לא יודע. אני לא דיברתי איתם. אנחנו בכל מקרה במליאה הבאה נביא את הנתונים.

גיל פישר: או קיי.

יעקב ישראל נתניהו: בסדר? בכל מקרה.. מליאה הבאה. אני מקווה שנצליח להביא הכול וגם אנחנו נפנה בדיוני תקציב וכאלה. במידה ולא – אז אנחנו,

שני גרינברג: תעדכנו שאתם צריכים עוד זמן.

מר יצחק קשת-יו"ר: או קיי.

יעקב ישראל נתניהו: אני אשתף אתכם במשהו. אישתי שולחת לי עכשיו שינון נתנו לו בבית ספר לכתוב שאלות לנוח. אז הוא כותב כל מיני שאלות. לא פחדת מהאריה, איך היה בתיבה. בסוף מה הוא כותב? מה עשיתם בלי Wifi.

(הנוכחים צוחקים)

סעיף 8 - אישור תיקוני סעיפים בתוך מסגרת התקציב

מר יצחק קשת-יו"ר: טוב. נשאר לנו עוד סעיף אחרון. תיקוני סעיפים בתוך המסגרת התקציב. אנחנו בסוף שנה אז הגזבר.

גזבר שלומי צדריבוס: טוב, אז יש פה, בעצם רוב הסעיפים ש, הטבלה נשלחה אליכם, רוב הסעיפים בעצם יש, תעשה קליק על עמודה A, סעיף תקציבי שהוא ייפתח פשוט. הרבה, אתם רואים בהערות. בכל אחת מהערות בדיוק כתוב מה המהות של שינוי, של שינוי הסעיף. הרבה מאוד מהסעיפים זה בעצם שינוי מספר הסעיף. אנחנו בעצם לקחנו מספרי סעיפים והשתמשנו בהם לשם, שם הסעיף, מספר הסעיף התקציבי, משתמש עם שם מסוים על סעיף מסוים. החשב המלווה הסב את תשומת ליבנו, הוא אחד מאלה שכתבו בעצם את הספר עם מספרי הסעיפים של משרד הפנים, אז הוא הסב את תשומת ליבנו לכל מיני טעויות שיש במספרי סעיפים לעומת שם הסעיף ובעצם המטרה פה היא ליישר את הקו ולתת את המספר הנכון לשם הסעיף הנכון. יש פה סעיף של פסרום ודוברות שהיה בעצם במקום אחד והיינו צריכים, כדי למנוע מאגפים לדרוך על הרגליים אחד של השני, לחלק את הסעיף של הפרסום והדוברות בין האגפים השונים, כדי שכל אחד יהיה לו את ההגדרה שלו. אין פה שום פריצת תקציב, כן? זה הכול סעיף כנגד סעיף. תגלול למטה. יש פה העברה מסעיף שכר באגף .., היה לנו סעיף של איגוד ערים שאנחנו חשבנו שנוכל להשתמש בו לטובת נושא של סירוס חתולים. היה שם איזושהי בעיה. אז לכן העברנו מסעיף, תעלה טיפה למעלה, לכן העברנו בעצם מסעיף שכר לטובת סעיף ספציפי שפתחנו לנושא הזה כדי לאפשר לאגף ... אבל עוד פעם, הכול במסגרת התקציב. שום דבר זה לא בעצם חורג מהתקציב המקורי. כמו

שאתם רואים, יש פה עוד פעם, שינוי מספר סעיף. תמיד ה, כל שורה זה בעצם מה היה לפני זה ומה יש אחרי זה. חלוקת סעיף ניהול עצמי לבתי ספר, אז בעצם היה לנו סעיף כללי אחד של ניהול עצמי לבתי ספר. עשינו עכשיו חלוקה גם לקראת התקציב של שנה הבאה כדי להרגיל את עצמנו, שכל בית ספר לפי כמות, לפי מספרי התלמידים שיש בו, בעצם את ההעברות הניהול העצמי שמגיעות לו ולא בסעיף אחד כללי. נוסף גם הנושא של בית ספר, בתי ספר שנפתחו עכשיו. זה גם אנחנו נראה בהמשך למטה. אתה יכול לגלול את כמה שכתוב עכשיו שינוי מספרי סעיף, אחרי הניהול העצמי. עוד פעם, זה ההתאמות של מספרי סעיפים. עד הסוף למטה. פה בחלוקה תקציב ניצנים, זה בעצם יסודי וגנים. היה לנו סעיף ניצנים אחד. פתחנו את הסעיף בפרק נפרד לגני הילדים ולבתי הספר, שלכל אחד יהיה את החלק שלו. עכשיו, לגבי הפיצול האחרון של החלוקות שמה. כל החלוקות שרואים, סעיף חשמל, סעיף חשמל, סעיף מים, סעיף מים, אנחנו שמנו סעיף אחד תקציבי בכל אחד מהתחומים האלה לשני בתי הספר החדשים שייפתחו בשנת הלימודים הזאת, בעצם ב-1 בספטמבר ועכשיו כשנפתח פסגות אמיר ובית הספר בדפנה, אנחנו עכשיו מפצלים את זה לפסגת אמיר,

יוחאי פרגי: כל בית ספר מקבל את ה,

גזבר שלומי צדרבוים: ולבית ספר החדש בדפנה. אלו כל הסעיפים. כמו שאני אומר, אתם יכולים לראות בסך הכול, שהסך הכול הוא אותו סך הכול בסופו של דבר. הכול במסגרת אותו תקציב. רק שינויים כדי לאפשר לנו לעבוד בצורה יותר נכונה.

שני גרינברג: אתה יכול לעלות למעלה? תעלה רגע למעלה. היה לכם סעיף על שכר של משהו.

גזבר שלומי צדרבוים: אמרתי, בסעיף, סעיף שכר, לקחנו מסעיף השכר ושמנו בסעיף של סירוס.

דובר: היה דובר.

שני גרינברג: לא, לא דובר.

דובר: למעלה, תעלה למעלה.

שני גרינברג: נכסים ציבוריים שכר. זה.

גזבר שלומי צדרבוים : איפה?

שני גרינברג : סעיף 1.7.4.1.0.0.1.0.0.

מר יצחק קשת-יו"ר : 23. שורה 23.

שני גרינברג : נכסים ציבוריים שכר,

מר יצחק קשת-יו"ר : כן, זה.

שני גרינברג : או קיי?

גזבר שלומי צדרבוים : זה מה שאמרת. זה הסירוס חתולים. זה בעצם לקחנו מסעיף שכר

באגף תפעול ולוגיסטיקה, מישהו שבעצם, בעצם משהו שגייסנו, בעצם גייסנו

עובד בשלב יותר מאוחר ממה שחשבנו, נשארה שמה יתרה, לקחנו את הכסף

והעברנו לטובת משהו אחר באגף טל.

שני גרינברג : הבנתי. זה בתוך האגף.

גזבר שלומי צדרבוים : בתוך האגף.

שני גרינברג : או קיי.

מר יצחק קשת-יו"ר : מה בסוף על העיקור וסירוס חתולים?

שני גרינברג : עכשיו תתחיל לסרס חתולים.

יוחאי פרגי : עכשיו זה לרוץ אחריהם.

(מדברים יחד)

יוחאי פרגי : עכשיו צריך תקציב להשיג אותם.

(מדברים יחד)

גזבר שלומי צדרבוים : אנחנו לקחנו בתקציב את כל מי שחשבנו שנגייס באפריל.

שני גרינברג : את זה אני מבינה. אבל גייסנו בן אדם?

גזבר שלומי צדרבוים : הבן אדם הזה גויס לנכסים ציבוריים.

מר יצחק קשת-יו"ר : כן, אבל הוא גויס באיחור.

שני גרינברג : בסדר. אין בעיה. זה רק רלוונטי לשנת התקציב הזאת. זה לא ששנה הבאה

מתבטל הסעיף הזה.

גזבר שלומי צדרבוים : לא, לא, שנה הבאה נפתח סעיף ייעודי, נמשיך עם הסעיף הייעודי

בתחום הזה.

שני גרינברג : ואז גם יהיה סירוס חתולים.

(מדברים יחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: אז הצעת ההחלטה היא לאשר את השינויים בסעיפים התקציב כפי שנשלחו בקובץ אקסל לכל חברי המליאה והוצגה במליאה הנוכחית. כן? עוד

משהו שלומי?

גזבר שלומי צדרבויס: לא.

מר יצחק קשת-יו"ר: לא. אבקש ממליאת המועצה לאשר. מעלה להצבעה. מאושר פה אחד. יישר כוח. לפני שאנחנו מסיימים, אני אגיד כמה מילים.

שני גרינברג: אתה לא מדבר אל המצלמה.

מר יצחק קשת-יו"ר: כן, סליחה. המצלמה מכוונת.

(מדברים יחד)

שני גרינברג: לא, לא, בסדר. אני חשבתי שזה לצד השני.

מר יצחק קשת-יו"ר: טוב, בסדר גמור. טוב תראו, יש כמה נושאים שמאוד – מאוד משפיעים על הרוח בחריש. חריש, בשונה מערים אחרות שכבר תפסו את הזהות שלהם, את המיקום שלהם, עברו מה שהם עברו בכל התהפוכות שהם עברו ובסך הכול הדברים די ממוסדים וכל אחד יודע את מקומו. בחריש, בגלל שזאת עיר חדשה ומגיעים תושבים חדשים מכל הארץ, וכל אחת באה מרקע, עוד פעם, אנחנו לא מנותקים מכל מה שקורה במדינת ישראל, אז באיזשהו מקום כל הציבורים מרגישים סוג של חרדה. כל אחד חרד למקום שלו וחושש מה יהיה בעיר, ייקבע צביון כזה, ייקבע צביון אחר, ואנחנו עדים לרגישות, הייתי אפילו אומר רגישות יתר, לכל מה שקורה בכל המרחב. אני מדבר על כל המגזרים. כן? שלא יהיה איזה אי הבנה ממגזר כזה או אחר. יש דברים שאנחנו כמובילי, כמנהיגי העיר, אנחנו מבינים שיש לזה מקום ואנחנו נותנים לזה את המקום, את הגיבוי. כמובן כשאנחנו בוחנים שזה לא פוגע במרחב הציבורי ובמגזרים האחרים, ויש דברים שאנחנו מבינים שזה לא באמת צורך אמיתי ולא רואים בזה משהו שבאמת עכשיו נדרש אלא יותר משהו לסמן טריטוריה או להגדיר הגדרה כזאתי או אחרת ואני אתייחס כרגע למה שנעשה בערב שבת מבחינת המוזיקה שהושמעה מהצופרים. לגבי הרכב אני בכלל לא מדבר על זה. אני אתייחס לגבי הרכב. לגבי הרכב מבחינתנו זה הפרעה מוחלטת. זה באמת לא שייך לסיפור שלנו. אבל תראו, באופן אישי אני בן אדם שומר מצוות. אני חושב שהרבה מהאנשים בחריש

הם כאלה. אני, למרות שזה קיים בעיר הזאת, אני מדבר, אני מתייחס גם לנקודה הזאתי, זה לא באמת משהו שהוא נדרש או נצרך או משהו שאתה, בלעדיו אתה לא מסוגל באמת להיכנס לשבת. זה נחמד. אני לא יכול להגיד שזה לא נחמד, תלוי איזה שיר שמים, יש כאלה יאהבו ככה, יש כאלה שיאהבו אחרת, אבל בגדול לא יותר מזה. זה לא משהו שהוא צורך קיומי או משהו אמיתי שנדרש, כמו שהיו מקרים אחרים שהיה עליהם מחלוקת ואני באמת הכרעתי בניגוד באמת לתפיסות האנשים שהם לא קיבלו את זה. לדוגמה אם זה היה תלמוד תורה או דברים כאלה ואחרים שראיתי באמת משהו שלא היה להם, לא היה להם מענה. אבל משהו שהוא כזה, שהוא בסך הכול הוא לא צורך קיומי, אלא בסך הכול עוד איזה נופך והרגשה, הייתי קורא לזה אפילו מותרות. אם אתה נמצא בסביבה שמקבלת את זה - אז בבקשה, אבל אם כל מה שאתה עושה, זה בסופו של דבר מייצר או מלבה מחלוקת ומוסיף עוד אש למדורה בלחץ הציבורי, אני רואה בזה דבר לא נכון ואני חושב, אני אומר גם לציבור, לאנשים, גם אנשים שדוגלים בזה ואוהבים את זה, תבחרו את המלחמות שלכם ואת הדברים שאתה רוצים להיאבק בהם. יש לכם דברים שבאמת חשובים, ויש להם ערך, אז תעשו אותם וחבל להתעקש על דברים כאלה שאני באמת לא רואה בהם ערך. היו הרבה טענות שאמרו טוב, איך אתה בכלל מדבר על הדבר הזה. מדובר על שתי דקות פעם בשבוע לעומת המואזין שמשמיע את הזה שלו חמש פעמים בשבוע. אז אמרתי, זה באמת גם הושמע בשעות לא רגילות, כן? בעלות השחר או בשעות כאילו באמת לא רגילות. אני גם הפצתי כבר מכתבים לראש מועצת מנשה. דיברתי על הדבר הזה. אני גם הזמנתי, פניתי למשרד להגנת הסביבה להזמין ניטור של הרעש כדי באמת למדוד את הקולות האלה ובסופו של דבר המטרה שלנו היא כללית. לא לכיוון כזה או אחר. אנחנו רוצים לשמור על המרחב הציבורי, ואנחנו רוצים שכולם יחיו בשלום. אף צד לא ייצא מלוא תאבתו בידו. זה תמיד יהיה ככה, תמיד יהיה פעם הצד הזה ופעם הצד ההוא. אנחנו בסופו של דבר צריכים להכריע ולקבל החלטות בדבר הזה. אנחנו נקדם חוקי עזר בעניין שייתנו לנו את הכלים לעצור את הדברים האלה בצורה מוחלטת. בינתיים עד אז, כל מה שבכלים שיש לנו לפעול אנחנו נפעל, כאשר המטרה

שלנו היא אחת ויחידה. אנחנו חיים פה ביחד, כולנו צריכים לחיות פה ביחד, איכות חיים מספר אחת נמדדת בשלום בינינו, בשכנות בינינו, ולשם אנחנו חותרים. אני מודע שהחלטות כאלה ואחרות לא יהיו, יהיה כאן צדדים שלא יהיו מרוצים מהם, אבל בסופו של דבר אנחנו רואים את מטרת העל והיא החיים ביחד בחריש. אז אני מקווה שכולם, כל הצדדים יתעשתו על הדבר הזה וכל אחד ממקומו יבין שמטרת העל בסופו של דבר זה לחיות את החיים שלנו ביחד, לנהל את החיים שלנו בצורה טובה לטובת כולנו. זהו.

(מדברים יחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: בסדר. אני סוגר את הישיבה. בסדר גמור. זהו. תודה רבה חברים. יוסי גולדמן: אני אומר שצריך את זה, צריך את זה מכל הכיוונים, את הנושא הזה. יש גם אנשים שפונים אליי שסובלים מכיוון אחר, מכל מיני הטרדות אחרות וכולם צריכים באמת להתאפק, להראות איפוק לכל הדבר הזה.

מר יצחק קשת-יו"ר: חד וחלק. אני דורש את זה מכולם.

שני גרינברג: אם יש חוק עזר עירוני למניעת רעש שבו ניתן בעצם לבוא ולתת קנסות לכל מי שמפריע, אז הבעיה הזאת נפתרת. אנחנו פשוט צריכים לקדם את הנושא של חקיקה ואז נוכל לפתור את הבעיה בצורה חוקית.

מר יצחק קשת-יו"ר: נעמיד לזה את כל הכלים שלנו. לגבי הרכב שדובר, מבחינתי זה פסול לחלוטין.

יוחאי פרגי: מה היה?

מר יצחק קשת-יו"ר: לא רכב כזה ולא רכב, לא אנטיזכן ולא שום רכב אחר. אנחנו נשתמש בכלים שלנו. אנחנו נפעיל את היועץ המשפטי ואנחנו נעשה כל מה שצריך על מנת שזה יקרה. זהו. חברים תודה רבה. אני סוגר את הישיבה.

**** סוף הקלטה ****